

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Tomáše Foltase a soudců Mgr. Lenky Krupíčkové a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobce: **Z. P.**, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2, ve věci návrhu žalobce na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci ze dne 15. 11. 2018, č. j. 60 Ad 4/2018 - 35,

t a k t o :

Žádost žalobce o ustanovení zástupce pro podání kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočky v Liberci ze dne 15. 11. 2018, č. j. 60 Ad 4/2018 - 35, **s e o d m í t á .**

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 19. 2. 2019 podání žalobce, ve kterém požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů pro podání kasační stížnosti a zastupování žalobce v následném řízení o kasační stížnosti proti v záhlaví uvedenému rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem - pobočky v Liberci (dále též „krajský soud“).

[2] Žalobce uvedl, že již dne 29. 11. 2018 podal k Nejvyššímu správnímu soudu žádost o ustanovení zástupce pro podání kasační stížnosti proti v záhlaví uvedenému rozsudku krajského soudu. Nejvyšší správní soud jej vyzval k vyplnění *Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech*, k čemuž mu stanovil lhůtu jednoho týdne ode dne doručení výzvy. Žalobce však uvedené potvrzení ve stanovené lhůtě „vlastní chybou“ neodeslal, v důsledku čehož soud žádost usnesením ze dne 3. 1. 2019, č. j. Na 285/2018 - 8, zamítl. Dne 10. 1. 2019 proto žalobce podal další žádost, ke které již připojil vyplněné *Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech*. Tuto žádost soud usnesením ze dne 8. 2. 2019, č. j. Na 6/2019 - 12, zamítl s tím, že žalobce řádně nedoložil své majetkové poměry.

[3] Žalobce nesouhlasí s odůvodněním rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ve věci jeho druhé žádosti. Je názoru, že mu měl být advokát ustanoven, a proto podává tuto (třetí) žádost. Ke své sociální situaci zopakoval, že od března 2018 nepobírá dávky pomoci v hmotné nouzi (o tyto se soudí), vlastní pozemky v katastrálním území K. u L. a jeho pravidelné měsíční výdaje (sestavující z výdajů na bydlení, stravování a ostatních výdajů) činí necelých 15 000 Kč. Své měsíční příjmy blíže nespécifikoval, uvedl pouze to, že své

měsíční výdaje hradí z půjček od známých, kterým dříve sám pomáhal. Poukázal na to, že jeho dřívějším návrhům na ustanovení zástupce Nejvyšší správní soud vyhověl (např. usnesením ze dne 26. 7. 2018, č. j. Na 167/2018 - 4), přičemž zdůraznil, že jeho sociální situace se v žádném případě nezměnila k lepšímu. Dále uvedl věcné důvody pro podání kasační stížnosti a navrhl, aby Nejvyšší správní soud žádosti o ustanovení zástupce vyhověl.

[4] Podle § 35 odst. 9, věty první, ve spojení s § 36 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále též „s. ř. s.“), jsou podmínkami pro ustanovení zástupce nedostatek prostředků a nezbytná potřeba ustanovení zástupce k ochraně práv účastníka.

[5] Je povinností navrhovatele (žalobce), aby soudu dostatečně konkrétně popsal své osobní, majetkové a výdělkové poměry, resp. předložil doklady prokazující jeho nemajetnost. Nesplní-li tuto svou povinnost, soud jeho poměry z úřední povinnosti nezjišťuje (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 1. 2005, č. j. 7 Azs 343/2004 - 50, publ. pod č. 537/2005 Sb. NSS, ze dne 20. 9. 2017, č. j. 7 As 184/2017 - 47, ze dne 10. 4. 2017, č. j. 7 As 85/2017 - 15, ze dne 26. 4. 2017, č. j. 2 As 94/2017 - 19, ze dne 12. 1. 2017, č. j. 5 As 278/2016 - 16 atp.).

[6] Jak přitom vyplývá z usnesení, kterým byla zamítnuta první žádost žalobce (usnesení ze dne 3. 1. 2019, č. j. Na 285/2018 - 8), potvrzení o majetkových poměrech i přes výzvu soudu doloženo nebylo. V důsledku konání (resp. nekonání) samotného žalobce soud neměl žádné podklady, na jejichž základě by mohl důvodnost žádosti žalobce posoudit, a proto ji byl nucen zamítnout (podrobněji viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 1. 2019, č. j. Na 285/2018 - 8).

[7] Žalobce následně podal další žádost (ze dne 10. 1. 2019), ke které připojil vyplněné *Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech*. Touto žádostí se soud již zabýval věcně a nevyhověl jí usnesením ze dne 8. 2. 2019, č. j. Na 6/2019 - 12. V něm soud zejména uvedl, že z předloženého potvrzení nevyplývalo, z čeho žalobce hradí své (nemalé) měsíční výdaje. Je přitom povinností žadatele, aby soudu dostatečně konkrétně popsal své osobní, majetkové a výdělkové poměry, resp. předložil doklady prokazující jeho nemajetnost. Nesplní-li tuto svou povinnost, soud jeho poměry z úřední povinnosti nezjišťuje (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 1. 2017, č. j. 5 As 278/2016 - 16, ze dne 20. 2. 2013, č. j. 2 Aps 6/2012 - 24 atp.). Z prohlášení žalobce nebylo zřejmé, z jakých finančních prostředků hradí náklady na své základní životní potřeby (stravu, bydlení, ošacení, osobní hygienu apod.), resp. z čeho mu plynou příjmy na tyto výdaje. Jak však uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 26. 4. 2017, č. j. 2 As 94/2017 - 19, „[n]evěrohodnost či neúplnost tvrzení stěžovatele ohledně existence předpokladů pro osvobození od soudních poplatků přitom vylučuje, aby bylo žádosti vyhověno“ (viz dále rozsudek zdejšího soudu ze dne 26. 8. 2009, č. j. 1 As 39/2009 - 88, publ. pod č. 1962/2010 Sb. NSS). Obdobně bylo v rozsudku zdejšího soudu ze dne 27. 7. 2007, č. j. 8 Ans 2/2007 - 51, řečeno, že „nedoloží-li účastník řízení své, byť i tvrzené minimální, příjmy, je dán důvod pro zamítnutí jeho žádosti o osvobození od soudního poplatku.“

[8] V návaznosti na uvedené rozhodnutí doručil žalobce Nejvyššímu správnímu soudu dne 19. 2. 2019 další žádost o ustanovení advokáta pro podání kasační stížnosti a

pokračování

zastupování v řízení o ní. V podstatě se jedná o opakovanou žádost, resp. o polemiku s důvody předchozího usnesení Nejvyššího správního soudu (č. j. Na 6/2019 - 12).

[9] Jak však vyplývá z konstantní judikatury, soudy jsou povinny o opakované žádosti o osvobození od soudních poplatků nebo o ustanovení zástupce v témže řízení, povinny rozhodovat pouze tehdy, obsahuje-li žádost nové, dříve neuplatněné skutečnosti, svědčící např. o změně poměrů účastníka (viz rozsudky zdejšího soudu ze dne 12. 5. 2008, č. j. 3 Ads 43/2007 - 150, ze dne 17. 6. 2008, č. j. 4 Ans 5/2008 - 65, ze dne 16. 12. 2015, č. j. 8 As 145/2015 - 12, ze dne 12. 10. 2016, č. j. 1 As 256/2016 - 13, či ze dne 16. 5. 2018, č. j. 6 As 92/2018 - 17). V opačném případě by totiž docházelo k opětovnému posuzování shodné skutkové situace. Tento závěr byl potvrzen také Ústavním soudem (srov. náleze ze dne 20. 1. 2010, sp. zn. I. ÚS 1439/09).

[10] V případě opakované žádosti je tedy povinností soudu zabývat se nejprve tím, zda na straně žadatele došlo ke změně majetkových poměrů, případně že existují nové okolnosti, které dříve uplatnit nemohl. Není-li tomu tak, není soud povinen o žádosti rozhodovat, protože tato již byla po věcné stránce posouzena v předcházející fázi řízení.

[11] V posuzované věci žalobce žádnou změnu poměrů nedoložil, přičemž ani neuváděl, že existují nové okolnosti, které nemohl dříve uplatnit. Nedoložené tvrzení, že své výdaje hradí z půjček od známých, nelze považovat za změnu majetkových poměrů ani za novou okolnost, kterou žalobce nemohl uplatnit dříve. To platí tím spíše, když žalobce výslovně uváděl, že se jeho majetkové poměry za poslední dobu nijak nezměnily a žádné nové skutečnosti neuplatňuje. Lze tedy konstatovat, že nyní posuzovaná žádost nové, dříve neuplatněné skutečnosti, neobsahuje.

[12] Jelikož žalobce neprokázal, že od podání minulé žádosti u něj došlo k relevantní změně skutečností, která by odůvodnila opakované rozhodování o žádosti, nemohl Nejvyšší správní soud o jeho žádosti věcně rozhodovat a nezbylo mu než tuto dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítnout (srov. rozsudky zdejšího soudu ze dne 31. 8. 2017, č. j. 10 As 194/2017 - 47, nebo ze dne 17. 10. 2017, č. j. 8 As 52/2017 - 75).

[13] Na závěr Nejvyšší správní soud konstatuje, že se nemohl zabývat výtkami žalobce vůči důvodům, pro které byly zamítnuty jeho předcházející žádosti o ustanovení zástupce. Tímto postupem by totiž soud ve své podstatě přezkoumával správnost závěrů uvedených v usnesení č. j. Na 285/2018 - 8 a č. j. Na 6/2019 - 12. Proti těmto však nejsou opravné prostředky přípustné, jak byl žalobce poučen.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 1. dubna 2019

JUDr. Tomáš Foltas
předseda senátu